

der skulle benyttes af extraordinære Skifte-commissairer, men i Pl. af 28de Jan. 1831, hvor det bestemmes, at de aarlige Designationer tilligemed Skifteprotokollerne af Skifte-commissairer i Kjøbenhavn skulle indsendes til Justitiarius, er det udtrykkelig anført, at Justitiarius har at udøve den samme Control med Hensyn til den af de extraordinære Skifte-commissairer brugte Skiftebehandling som den, Amtmændene ifølge Frd. af 12te Febr. 1790 § 9 have med Hensyn til Skifteforvaltningen udenfor Kjøbenhavn. Den meget ærede Justitsminister har imidlertid ønsket, at Skiftefor Justitiarius skulde det være Justitsministeren, der i Kjøbenhavn meddeelte disse Bevillinger, og Udvalget kan ikke have noget Særdeles at indvende mod dette Forslag, idet det maa erkjende, at derfor taler, at Justitiarius ikke hidtil har havt nogen kongelig Bevilling at meddele, saa at denne vilde blive den eneste. Naar Udvalget forøvrigt har foreslaaet en Omredaction af § 6, saaledes som denne ved 2den Behandling blev vedtaget, saa er det kun foranlediget derved, at der i §§ 4 og 5 staaer omtalt, at visse Udskrifter og Erklæringer skulle tilveiebringes og indsendes tilligemed Ansøgningerne, saa at det, der indeholdes navnlig i 3die Linie af § 6, fremtræder som en usornøden Gjentagelse. De Forslag, der af Udvalget ere stillede under 2, 3 og 4, ere simple Redactionsforandringer, hvorved jeg ikke skal opholde mig. Ved § 12 er der foreslaaet, at Ordene i 5te Linie „til Forhandling“ skulle udgaae; Udvalget er nemlig af den Mening, at naar Fallenten faaer Boets Barelager mod contant Betaling eller tilbørlig Sikkerhedsstillelse, idet Skifteretten, efterat Creditorerne have yttret sig derom, har erklæret dette for at være tilfredselligt, kan der ikke være Noget til Hinder for, at Fallenten benytter dette Barelager paa anden Maade end netop til Forhandling. I § 13 har Udvalget foreslaaet det andet Punktum omredigeret, og Grunden dertil er den, at efter det Tillæg, der ved 2den Behandling blev vedtaget til Slutningen af Paragraphens første Punktum, var det Følgende ikke ganske correct. Der omtales nemlig kun som Gjenstand for Fallentens Cd i paakommende Tilfælde den

Tid, paa hvilken Fordringen er erhvervet, men efter den Tilføining, der blev vedtaget, kan der ogsaa blive Spørgsmaal om det Tidspunkt, paa hvilket Forpligtelsen er paadragen. I Slutningen af samme Paragraph har man foreslaaet udeladt 3 Ord; dette er vel en Forandring, der vedrører Realiteten, men som upaatvivlelig maa anses for at være rigtig, idet nemlig den Debitor, der ikke anmelder sit Krav inden Proclamas Udløb, ikke derfor bør være udelukket fra at faae dette liquidet mod de Fordringer, Boet har paa ham og vil gjøre gjældende imod ham, ligesom efter den nugældende Ret den, der har en Fordring paa et Bo, til hvilket han tillige er Debitor, idetmindste naar hans er en Haandskriftsfordring eller Boets kun en Regningsfordring, ikke behøver at anmelde sit Krav i Boet, naar han ifkun vil benytte det til at bringe i Modregning mod Boets Fordring paa ham. Forslaget til § 15 er en reen Redactionsforandring. Forslaget under Nr. 9 til § 17 er stillet for at tydeliggjøre Lovens Anvendelse i en enkelt Retning, hvormod vistnok Intet kan findes at erindre, og det Forslag, der er stillet til en ny § 18, tillod jeg mig allerede at motivere ved 2den Behandling.

Endnu maa jeg maaskee tilføie, at dersom den ærede Justitsminister havde været tilstede, vilde jeg have rettet en Opfordring til ham om at henvende sin Opmærksomhed paa, at Bestemmelsen i Forordn. 25de Januar 1805 § 19 om, at Commissairers og navnlig Skifte-commissairers Kjendelser i visse Tilfælde skulle indaafes umiddelbart til Høiesteret, maa betragtes som en Abnormitet. Udvalget har taget under Overveielse, om ikke muligviis denne Uregelmæssighed for Skiftecommissairers Vedkommende kunde have været ændret alt i denne Lov, men man har deels ikke fundet det formelt rigtigt at indbringe Forslag til en saadan Forandring til Sagens 3die Behandling, især da Lovforslaget er kommet til os fra det andet Thing, og deels vilde en saadan Ændring her i Loven kun kunne komme til at angaae Skiftecommissairer, hvormod den af mig omtalte Bestemmelse gjælder alle Commissairer. Den tilsvarende Bestemmelse i For-